

Onder de grond

Een alternatief idee van ir.H. de Lussanet

Ir. H. de Lussanet de la Sablonière speelde van 1940 tot 1971 als architect een hoofdrol bij de restauratie/herbouw van de Abdijgebouwen na de oorlogsverwoesting van mei 1940. In samenwerking met de Rijksdienst voor de Monumentenzorg maakte hij de herbouwplannen en samen met prof. ir. J.F. Berghoef de plannen voor de nieuwbouw van de Provinciale Griffie.

In het najaar van 1986 vernam hij uit de krant van de verbouwingsplannen van architect Dam. Hij reageerde hierop onmiddellijk door aan de Provinciale Staten te vragen of niet naar een andere oplossing kon worden gezocht, waardoor de mooie ruimte van de refter niet zou worden aangetast.

Hij was namelijk allerminst gelukkig met de oplossing die zijn collega bedacht had voor de problemen waar G.S. mee zat. Zijn eigen idee ging, toen hij de zaak overdacht, weldra een heel andere richting uit: de moderne techniek maakt het mogelijk om ondergronds te bouwen. Als er geen gelegenheid is om in de hoogte te gaan of om in de breedte aan te bouwen, of als dit niet wenselijk is, kan men het altijd nog in de diepte zoeken. Een goed voorbeeld levert de jongste uitbreiding op van het museum Het Mauritshuis. Uitwendig heeft het gebouw geen enkele verandering ondergaan, maar desalniettemin is het vergroot met twee ondergrondse etages, verdiepingen dus in de meest letterlijke zin van het woord.

De Lussanet adviseerde G.S. om hun architect een schetsontwerp te laten maken, waarbij van die mogelijkheid van een verdiept gelegen bouwlaag zou worden geprofitteerd. Men is hierop niet ingegaan.

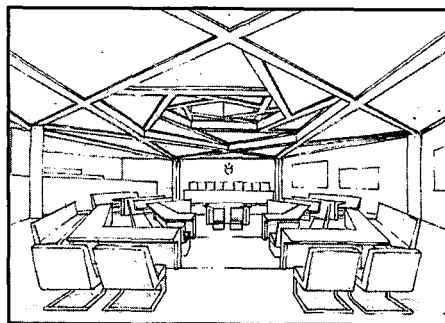
Bijgaande tekeningen geven een idee van zo'n ondergrondse Statenzaal. De zeshoekige ruimte heeft via een opening midden in het gewelf contact met de buitenlucht. Aan een van de zijden zijn er drie toegangen die ook verbinding opleveren met de eveneens ondergronds gedachte lobby en dienstruimten. Verder is er aan de tegenoverliggende zijde, naast balkons voor het publiek en voor de pers, toegang tot een perskamer.

Het voordeel van een dergelijk plan is dat het een moderne toevoeging oplevert die aan alle eisen voldoet, terwijl tegelijk het bestaande gebouw volledig wordt ontzien.

De leden van de Provinciale Staten krijgen een eigen toegang via een deur rechts van de galerij aan het Abdijplein of via de deur van de voormalige ambtswoning van de Commissaris.

Ook provinciezaal

Een van de voordelen van de oplossing die De Lussanet op papier gezet heeft is ontegenzeggelijk dat er ruimte gewonnen wordt. Dat is belangrijk omdat de Statenzaal niet alleen in gebruik is voor vergaderingen van de Staten maar ook voor andere bijeenkomsten. De voormalige refter is de grootste en meest representatieve

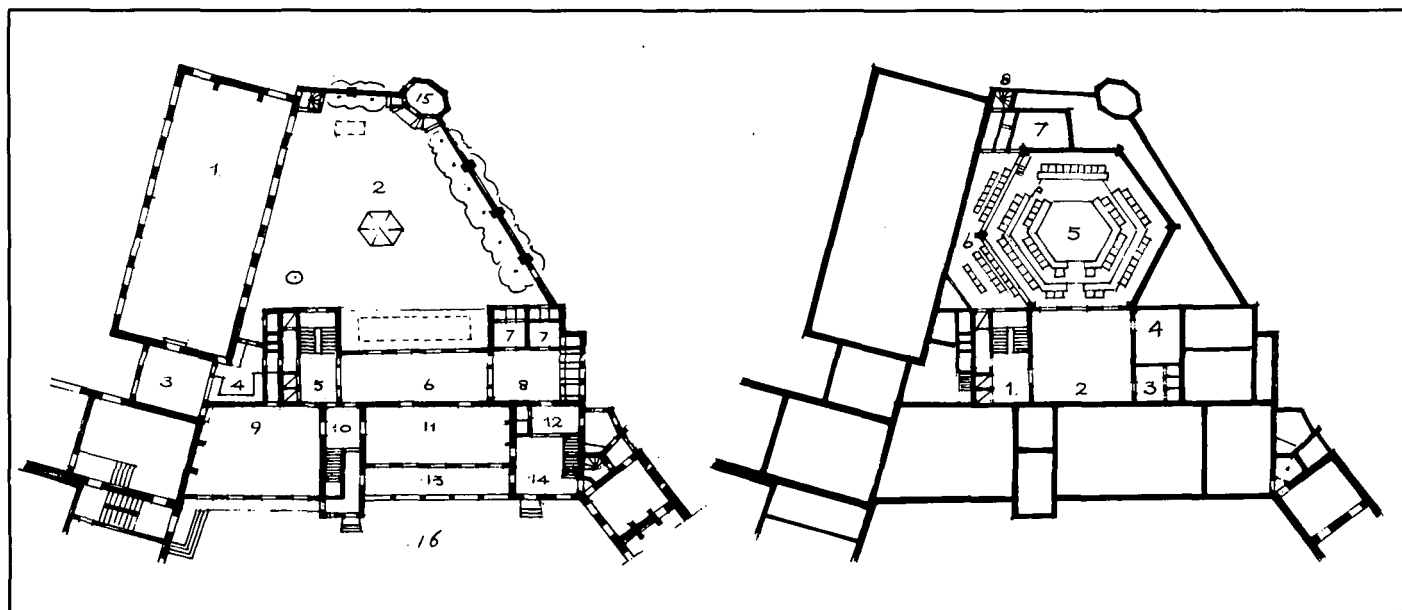

Schets van de Statenzaal door De Lussanet onder de grond.

ruimte die er in het Abdij-complex bewaard is gebleven. Het is dus niet zo'n wonder dat hij bij bijzondere gebeurtenissen benut wordt. Hij is om zo te zeggen behalve Statenzaal ook tot Provinciezaal geworden. In het verleden hebben ook veel niet bestuurlijke gebeurtenissen in de zaal plaatsgevonden. (Zie foto's pag. 17) Het betreft hier een aspect dat op zijn minst bij de afweging van de belangen een woordje mee mag spreken.

Het verkrijgen van een goede vergaderingruimte voor de Staten is primair. Maar als dat bereikt kan worden met behoud van de 'Provinciezaal' moet o.i. aan zo'n oplossing de voorkeur worden gegeven boven één waarbij er op het punt van de 'Provinciezaal' moet worden ingeleverd. ■

Red.

Alternatief ontwerp van De Lussanet

Begane grond nieuw; 1. refter. 2. tuin. 3. hal. 4. keuken. 5. traphal. 6. wandelgang. 7. toiletten. 8. garderobe. 9. zaal. 10. portiek. 11. zaal. 12. zijvertrek. 13. galerij. 14. vestibule. 15. koepel. 16. Abdijplein.

Alternatief ontwerp De Lussanet voor de benedenverdieping van de

Statenzaal, 1. traphal. 2. lobbyzaal. 3. telefooncellen. 4. keuken. 5. Statenzaal. 6. tribunes pers en publiek. 7. perskamer. 8. vluchtweg.